

... Joannis: Quæstio de angina.

QVÆSTIO
DE
ANGINA

A

M. JOANNE TONSKI
MEDICINÆ DOCTORE

Publicè ad disputandum

Pro loco inter Medicinæ Doctores, in
Academia Cracouiensi,
Obtinendo.

In Augusto Jagellonica Domus DD. Theologorum Lectorio.

Anno Domini 1648. Mense Aprili

Die 21. Hora 13.

PROPOSITA.

CRACOVIAE,

Apud Lucam Kupisz, S. R. M. Typogr.

Aug. 674

34.V.78

COELESTI

CORPORIS

43741

et

ANIMÆ

ARCHIATRO.

Sacrum esto.

11.12.1891

QVÆSTIO

Vtrum Angina sit faucium inflammationo, ortum ducens à sanguine, é venarum jugularium ramis, in eas effluente, difficilem respirationem, deglutitionemque faciente, & pro ratione Indicationum, instrumentis Therapeuticis curari possit: nec ne?

)(2

CON-

CONCLUSIO I.

Angina est faucium inflammatio.

COROLLARIUM.

1. Angina est morbus compositus, ex magnitudine aucta, & intemperie.

2. Subjectum ejus sunt fauces, siue suprema gula, & gutturis partes.

3. Laboranti anginâ inflammari isthmum, & paristhmia est necesse.

4. Non tantum extimæ, sed intimæ etiam partes faucium afficiuntur.

5. Etsi os hyoidis, ad pharyngam referri non negemus, ostocopiam tamen ejus, citra Anginæ morbum esse posse, probe noscimus.

6. Ab hoc affectu excludimus Eparmata, tam secundum Hippocratem, Comm. 4. in 6. de morb. vulgarib. 1. quam secundum Galenum 3. de Comp. Med. loc. C. 2. accepta.

CONCLUSIO II.

Angina ortum ducit à sanguine, è venarum iugularium ramis, in fauces effluente.

CO-

COROLLARIUM.

1. *Causa proxima Anginae est Phlegmont, remota autem sanguis: quandoque à sangorum venenatorum, aut aconitorum esu, proficiscitur.*

2. *Non nunquam ducit ortum Angina à materia pituitosa, seu tumore œdematoso, vel scyrho fauces occupante, sed talis est jam notha.*

3. *Nomine sanguinis non tantum purum, sed etiam biliosum, pituitosum, atque melancholicum intelligimus.*

4. *In sententia Haruei, circularem motum sanguinis in animalibus assenerantis, non ex venis jugularibus, sed ex arteriis Carotidibus, fluere sanguinem ad fauces, dicendum foret, congruenter.*

5. *Affluxus iste sanguinis in fauces fit, vel per modum attractionis, vel per modum transmissionis.*

6. *A vertebrarum colli luxatione, sequi posse Anginam exquisitam; sicut & ex Angina, quandoque luxationem dependere, arbitramur.*

CONCLUSIO III.

Difficilis admodum fit, cum respiratio, tum deglutitio in Angina.

COROLLARIUM.

1. Non ergo negandum est, Anginam esse etiam ex ordine symptomatum actionis læsæ, tam naturalis, quam vitalis, in diminutione.

2. Ratio diuersarum partium, magis vel minus inflammatarum, facit illas quatuor Anginæ differentias. Cynanchen. Paracynanchen. Synanchen. Parasyanchen.

3. In tantum subinde leditur deglutitio, ut aboleatur penitus, ægro aquam sumptam per nares egerente.

4. Imminentis anginæ suspicio est, vel colli ad motum pigritia, sine causa manifesta; vel in deglutiendo, aut respirando molestia; vel calor & dolor faucium; vel denique si populariter eam grassari contingat.

5. Præsentis Anginæ est signum certissimum, præsentis conclusionis expressum, citra tamen thoracis, & pulmonis vitium.

6. Periculosissima est omnium species, quæ Cynanchi à Græcis appellatur, lethalisque omnino euadit, si circa os spuma apparuerit.

CONCLUSIO IV.

Potest Angina curari instrumentis Therapeuticis, proratione elicitarum Indicationum.

COROLLARIUM.

1. Dogmaticorum curandi rationem amplectimur, Empiricorum solam experientiam, & purum Analogismum, repudiamus.

2. Habent hic locum Euacuantia. Reuellentia: puta enemata, glandes, ligaturæ extremarum partium, frictiones, cucurbitula, &c. Repellentia. Deriuantia. Digerentia. Maturantia.

3. Sanguis copiosè & confertim, foramine mediocri, è cubito dextro permittentibus viribus, ætate, iusta respiratione &c. detrahendus: parçè verò & per vices, in difficillima respiratione deducendus est, ac ne grauidis quidem parcendum.

4. Post venæ sectionem, eadem die institui potest purgatio, si periculum suffocationis urgeat, quâ portionibus ex Syr. rosarum Solut: vel Violarum itidem solutiuo: cum Electuariis Diasebesten,
Dia-

Diacatholicon, &c. commixtis, quâ etiam Enematis.

5. Victus sit tenuissimus, jus pulli, aut carniū. Potus, aqua hordei, Syrup: Acetositatis cytri dulcorata. Quòd si penitus nihil deglutire possit ager, ad clysteres nutrientes confugiendum.

6. In extremo suffocationis ex Angina periculo, ad laryngotomiam tentandam, exempla nos probatorum inuitant Chyrurgorum.

Biblioteka Jagiellońska

stdr0006934

